

доброчесними кадрами, які в подальшому будуть належно виконувати професійну діяльність та постійно вдосконалювати свій професійний рівень.

Список використаних джерел:

1. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545.
2. Юревич І. В. Добір кандидатів на посаду судді: їх рівність при проходженні відбору та єдність критеріїв оцінювання. Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. 2012. № 2. С. 424-431.
3. Научная организация труда в управлении производственным коллективом : общепромышленные науч.-метод. рек. / ред. Ю. И. Фартунин. 2-е изд., перераб. и доп. М. : Экономика, 1991. 286 с.
4. Слепенков И. М. Основы теории социального управления : учеб. пособ. М. : Высш. шк., 1990. 32 с.
5. Прилуцький С. В. Формування корпусу професійних суддів України: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. К., 2003. 223 с.
6. Ірхін Ю. Психологічні засади професійного відбору суддів України. Слово Національної школи суддів України. 2014. № 1. С. 29-37.

ЗОВНІШНІ ЧИННИКИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКСПЕРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Тополя Руслан Володимирович,
докторант Науково-дослідного інституту публічного права

Для забезпечення справедливої та ефективної діяльності соціального кредиту має бути забезпечення відповідними доказами. Одним із головних доказів є висновки експертиз. Для того щоб вони відповідали чинником об'єктивності та достовірності, експертизи мають бути проведені особами, які мають певні знання у вузькій галузі суспільних відносин та легалізованими суб'єктами. Усе це вимагає відповідного публічного адміністрування, що здійснюється різноманітними суб'єктами публічної адміністрації. Така діяльність отримала в юридичній літературі назву «адміністративно правове забезпечення експертної діяльності», яка характеризується специфічними внутрішніми аспектами.

Внутрішні глибинні процеси, які протікають у будь-якій матерії, притаманні не тільки фізичним явищам, однак і гуманітарному світу. Певну глибинну, не помітну для зовнішнього погляду пересічного спостерігача, наукову природу має й інститут адміністративно-правового забезпечення експертної діяльності в Україні.

У словниках доводиться, що експертиза (фр. expertise) – це розгляд, дослідження експертом якихось справ, питань, що потребують спеціальних знань (наприклад медична,

бухгалтерська, судова експертиза). Згідно зі словником української мови «сутність» – це найголовніше, основне, істотне в кому-, чому-небудь; суть, зміст; у філософії - головне, визначальне в предметі, що зумовлене глибинними зв'язками й тенденціями розвитку і пізнається на рівні теоретичного мислення [1].

На слушну думку І. Пиріг, експертна діяльність є специфічним видом людської діяльності, яка: базується на практичних та теоретичних наукових знаннях; має пізнавальний, дослідницький характер; може проводитись у різних сферах суспільної діяльності; використовує методи та методики, що не суперечать закону та нормам моралі і які ґрунтуються на сучасних досягненнях науки; має на меті всебічне, повне, об'єктивне, комплексне дослідження об'єктів, процесів або явищ; її результатом є отримання нової інформації та формування висновків [5].

Отже, внутрішнім виявом адміністративно-правового забезпечення експертної діяльності в Україні:

- внутрішні глибинні, об'єктивні специфічні процеси протікають матерії адміністративно-правового забезпечення експертної діяльності в Україні;
- експертна діяльність – специфічний вид людської діяльності, що базується на практичних та теоретичних наукових знаннях пізнавальна дослідницького характеру
- експертна діяльність є об'єктивно необхідною та суспільно корисною, адже дає можливість соціальному арбітру прийняти справедливе та ефективне рішення;
- експертна діяльність завжди потребує спеціальних знань, які не доступні фахівцю середнього рівня й тим більше пересічним особам – іншими словами, це завжди вузько направлена специфічна діяльність професіоналів;
- вона полягає у психологічному оцінювання експертом окремих визначених ситуацій, надбань людської діяльності чи особистості;
- експертній діяльності притаманна певна загальна та спеціальна для кожного виду дослідження методологія;
- адміністративно-правове забезпечення – це цілеспрямований нормативно-організаційний вплив норм адміністративного права на експертній діяльності, що здійснюється загальними і спеціальними суб'єктами публічного адміністрування;
- мета адміністративно-правове забезпечення експертної діяльності в Україні має подвійну юридичну природу: перша зовнішню (змістовна) як забезпечення усім необхідним для якісної професійної діяльності експертів та експертних установ; 2) внутрішня (сутнісна) як забезпечення суспільних арбітрів об'єктивною юридично формалізованою інформацією із спеціальних знань, про події, сліди правопорушень, матеріальні властивості, характеристику особи та ін., об'єктів суспільного спору (дослідження).

Список використаних джерел:

1. Словник іншомовних слів / гол. ред. О. Мельничук. Київ: Київська книжкова фабрика, 1975. 775 с.

2. Олійник О., Галуцько В., Єщук О. Адміністративно-правове регулювання судово-експертної діяльності: монографія. Херсон: Грінь Д.С., 2015. 224 с.
3. Фурман А., Гіряк А. Психодидактична експертиза модульно-розвивальних підручників: монографія. Тернопіль: ТНЕУ, «Економічна думка», 2009 312 с.
4. Словник української мови: в 11 томах. Том 9. 1978. С. 860.
5. Пиріг І. Теоретико-прикладні проблеми експертного забезпечення досудового розслідування: монографія. Дніпропетровськ: ДДУВС, 2015. 432 с.
6. Іванищук А. Адміністративно-правове забезпечення судової влади в Україні: монографія. Київ; Херсон: Грінь Д. С., 2015. 434 с.

ЗВ'ЯЗАНІСТЬ ЗАКОНОМ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНЕ-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУДОВОЇ ГІЛКИ ВЛАДИ В ПРАВОВІЙ ДЕРЖАВІ - УКРАЇНА

Бойко В'ячеслав Петрович

кандидат юридичних наук,
докторант Науково-дослідного інституту публічного права

Правова держава це головний принцип політико-правового ладу, що характеризується особливим шанобливим ставленням до права, закону та норм, передбачених у документах цієї країни. Громадяни у правовій державі мають бути висококультурними особами, які дотримуються закону та з відповідальністю ставляться до нього [1]. Ми підкреслюємо, що у сфері правосуддя височайший рівень правової культури та правосвідомості мають мати судді, належний рівень цих чеснот має бути притаманний посадовим особам органів законодавчої та виконавчої гілок влади та належний приватним особам.

На думку О. Лебедева правова держава це організація політичної влади, яка створює умови для найбільш повного забезпечення прав і свобод людини та громадянина, а також для найбільш послідовного зв'язку за допомогою права державної влади з метою недопущення зловживання [2, с. 254].

На наш погляд, не виникає ніякого сумніву що за своєю сутністю правова держава це держава в якій найповніше мають забезпечуватися права свободи та законні інтереси громадян та права і законні інтереси юридичних осіб. Головне місце в гарантіях такого захисту в правовій державі належить справедливо правосуддю.

Сутність правової держави, на думку Л. Самофалов, полягає в тому, що законодавчі, виконавчі та судові органи тісно пов'язані з законом. Законодавець діє переважно на засадах передбачення. Народну волю висловлюють шляхом парламентської демократії. Органи, які покликані виконувати закони, повинні суворо їх дотримуватись. Правова держава покликана обслуговувати суспільство, відображати його інтереси і бути інструментом їх утілення в житті. У правовій державі закони покликані забезпечувати права та свободи людини, її